

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ten i øvrigt bortfalder, fuldt ud til indehaveren af producentrettighederne.

I lovforslagets kapitel 9 er optaget en række overgangsbestemmelser, som skal tjene til beskyttelse af de nuværende bevillingshavere. Disse bestemmelser er uændrede i forhold til det tidligere forelagte lovforslag.

Som ovenfor omtalt er der i lovforslagets § 30 optaget en bestemmelse om, at staten fra det tidspunkt, hvor filminstitutts likvide formue er opbrugt, overtager de med filminstitutts virksomhed forbundne udgifter. Fra dette tidspunkt, der antagelig vil komme til at ligge omkring begyndelsen af finansåret 1974-75, bortfalder den nuværende fondsdannelse, og filminstituttet etableres som en almindelig statsinstitution, hvis bevillinger opføres på finansloven på sædvanlig måde. På grund af den anspændte økonomiske situation vil det være nødvendigt, at de samlede udgifter til filmformål, når bortses fra reguleringer som følge af pris- og lønstigninger, i de kommende år holdes på det niveau, der er fastlagt for finansåret 1972-73. Ministeriet vil i øvrigt søge igangsat rationaliserings- og effektiviseringsbestrebelse inden for hele filmområdet for om muligt at nedbringe de totale udgifter, uden at dette går ud over de forskellige støtteanstaltninger.

Sammenfattende vil jeg gerne bemærke, at der ved fremsættelsen af dette lovforslag for første gang er søgt tilvejebragt en ordning, hvorefter staten anerkender filmen som en kunstart, der i lighed med de andre kunstarter — teater, musik, litteratur, billedkunst — bør nyde støtte fra det offentlige i det omfang, det er påkrævet for at muliggøre en indsats af kunstnerisk værdi.

Filmene er måske den kunstart, der når videst ud i befolkningen, og som ikke mindst ungdommen slutter op om. Staten bør ikke fortsat lade filmen selv betale de tilskud, der er nødvendige for dens fortsatte eksistens som en faktor af kunstnerisk betydning. Det offentlige bør vedkende sig sin

forpligtelse over for filmen og sikre, at filmlovgivningen bliver en væsentlig del af den samlede kulturpolitik.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension og lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

Lovforslaget indeholder visse bestemmelser af overgangsmæssig karakter, der har været optaget som tekstanmærkninger på tillægsbevillingsloven for finansåret 1970-71, og som der fortsat er behov for at anvende i praksis. Bestemmelserne går bl. a. ud på ved pensionering i tidsrummet indtil 1. juli 1973 at yde pensionstillæg i de tilfælde, hvor tjenestemanden eller dennes enke ville have opnået en højere pension efter lønnings- og pensionsloven af 1958 end efter tjenestemandspensionsloven af 1969, ligesom der er tilvejebragt hjemmel for fortsat at yde pension efter tilskadekomstreglerne til polititjenestemænd, som afskediges på grund af utjenstedygtighed, der skyldes følgerne efter ophold i tyske koncentrationslejre.

Forslaget tilsigter endvidere at tilvejebringe hjemmel for, at økonomi- og budgetministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet kan bestemme, at der ved ansættelse af en tjenestemand i dennes pensionsalder kan medregnes den tid, i hvilken han efter sit fyldte 25. år har været ansat på overenskomstvilkår inden for staten, kommuner m. v. Denne ordning er dog yderligere betinget af, at den pågældende under sin ansættelse på overenskomstvilkår har været medlem af en pensionsordning, hvortil der er ydet bidrag af ham selv og vedkommende institution, og af, at der til statskassen sker overførsel af den udtrædelsesgodtgørelse, der tilkommer ham fra den hidtidige pensionsordning.

Yderligere indeholder lovforslaget bl. a.